και είναι ικανή να νοθεύσει το σύστημα που έχει θεσπιστεί με τον κανονισμό 2727/75.

2. Στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς, η Κοινότητα επιδιώκει τον περιορισμό των ποικιλιών των αμπέλων που προορίζονται για την παρασκευή επιτραπέζιων οίνων καθώς επίσης και την παρασκευή των τελευταίων, διότι η ποιότητά τους θεωρείται κατώτερη. Επομένως εθνικά μέτρα ενθάρρυνσης της οινοποίησης των επιτραπέζιων σταφυλών επιδιώκουν στόχο ο οποίος δεν συμβιβάζεται με τους στόχους της κοινοτικής ρύθμισης.

3. Το άρθρο 3α έως 3γ του κανονισμού 516/77 που προστέθηκε από τον κανονισμό 1152/78 του Συμβουλίου θεσπίζει πλήρες κοινοτικό σύστημα στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά, μεταξύ των οποίων αναφέρονται επίσης και οι τομάτες, με το οποίο επιδιώκεται η σταθεροποίηση της κοινοτικής αφοράς χάρις σε ένα κοινοτικό σύστημα τιμών και ενισχύσεων κατ' αποκλεισμό άλλων ενισχύσεων, χορηγούμενων από τα κράτη μέλη. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι εθνικές ενισχύσεις που προορίζονται για την προώθηση της μεταποίησης των τομάτων είναι ασυμβίβαστες προς την κοινοτική ρύθμιση.

4. Τα αμύγδαλα, φουντούκια και φυστίκια εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1035/82, όπως προκύπτει από το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού σε συνδυασμό με τις κλάσεις 08.05 Α, Β και Δ του κοινού δασμολογίου.

Στην υπόθεση 169/82,

Επιτροπη των Ευρωπαϊκων Κοινοτητων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο, Gianluigi Campogrande, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιταλικης Δημοκρατιας, διά του A. Squillante, προϊσταμένου υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών, συνθηκών και νομοθετικών υποθέσεων, εκπροσωπούμενου και επικουρούμενου από τον O. Fiumara, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο την έδρα της ιταλικής πρεσβείας, 5, rue Marie-Adélaïde,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, θεσπίζοντας τους νόμους της περιφέρειας Σικελίας αριθ. 47 της 27ης Μαΐου 1980, αριθ. 49 της 4ης Ιουνίου 1980 και αριθ. 83 της 12ης Αυγούστου 1980, περί χορηγήσεως ενισχύσεων υπέρ ορισμένων γεωργικών δραστηριοτήτων αυτής της περιοχής, και ενημερώνοντας καθυστερημένα την Επιτροπή για τη θέσπιση αυτών των νόμων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, T. Koopmans και Y. Galmot, προέδρους τμήματος, Mackenzie Stuart, G. Bosco, U. Everling και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: P. Heim

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, η εξέλιξη της διαδικασίας, οι προτάσεις, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά

1. Το 1980, η περιφέρεια Σικελίας είχε εκδώσει και δημοσιεύσει τρεις νόμους με τους οποίους θεσπίζονταν μέτρα υπέρ ορισμένων γεωργικών δραστηριοτήτων της περιοχής. Ο νόμος 47 της 27ης Μαΐου 1980 περιλαμβάνει «δημοσιονομικής φύσεως διατάξεις για την κατάρτιση του προϋπολογισμού της περιφέρειας για την οικονομική χρήση 1980 και για την τριετία 1980-1982» (GU della regione siciliana αριθ. 24 της 27. 5. 1980, σ. 135). Το άρθρο 10 του νόμου 47 προβλέπει την παράταση των αναφερόμενων στο άρθρα 15, 16, 17 και 20 του νόμου 22 της 18ης Ιουλίου 1974 μέτρων με τα οποία θεσπίζονται «έκτακτα μέτρα για την οικονομία της Σικελίας», (GU della regione siciliana αριθ. 35 της 24. 7. 1974, σ. 593). Τα μέτρα αυτά συνίστανται σε κατ' αποκοπήν ενίσχυση των παραγωγών σκληρού σίτου που παραδίδουν την παραγωγή τους στους «προαιρετικούς οργανισμούς συγκεντρώσεως» που έχουν οργανωθεί από τους γεωργικούς συνεταιρισμούς, ομάδες και ανάλογες ενώσεις.

Ο νόμος 49 της 4ης Ιουνίου 1980 αφορά «επείγοντα μέτρα υπέρ των συνεταιριστικών οιναποθηκών» (GU della regione siciliana αριθ. 26 της 4. 6. 1980, σ. 139).

Τέλος, ο νόμος 83 της 12ης Αυγούστου 1980 περιλαμβάνει «συμπληρωματικές ρυθμίσεις στους τομείς γεωργίας και δασών» (GU della regione siciliana αριθ. 38 της 23. 8. 1980, σ. 226). Στα άρθρα 2 και 3 προβλέ-

πεται η χορήγηση ενισχύσεων για τα επιτραπέζια σταφύλια που παραδίνονται στους συνεταιρισμούς για οινοποίηση. Τα άρθρα 8 και 9 αφορούν ενισχύσεις για τις τομάτες που προορίζονται για μεταποίηση, και προς τους συνεταιρισμένους παραγωγούς και τους συνεταιρισμούς των οποίων αυτοί είναι μέλη. Ομοίως, δυνάμει των άρθρων 10 και 11 του ίδιου νόμου, χορηγούνται δάνεια με μειωμένο επιτόκιο στις βιομηχανίες κονσερβοποιίας που έχουν συσταθεί εντός της περιφέρειας Σικελίας, οι οποίες υποχρεούνται να καταβάλουν την τιμή κτήσεως των τοματών Σικελίας εντός συντόμου χρονικού διαστήματος. Στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του νόμου 83 προβλέπονται και άλλες ενισχύσεις προς τους παραγωγούς εσπεριδοειδών, μέλη συνεταιρισμών, καθώς και η χορήγηση επιδοτήσεων, κατά τα άρθρα 15 και 17, για τα αμύγδαλα, φουντούκια και φυστίκια που παραδίδονται στους συνεταιρισμούς ή τις κοινοπραξίες τους, καθώς και προς τις ενώσεις παραγωγών για τη συγκομιδή, συντήρηση και συλλογική πώληση αυτών των προϊόντων.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 93, παράγραφος 3, της συνθήκης ΕΟΚ, τα σχέδια των νόμων 47 και 49 γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή, με έγγραφο υπό ημερομηνία 24 Ιουνίου 1984 της Μόνιμης Αντιπροσωπίας της Ιταλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ενώ οι σχετικοί νόμοι είχαν ήδη ψηφισθεί από την Περιφερειακή Βουλή και δημοσιευθεί από τον πρόεδρο της περιφέρειας, στις 27 Μαΐου 1980 και στις 4 Ιουνίου 1980, αντίστοιχα. Ομοίως, το σχέδιο του νόμου 83 γνωστοποιήθηκε με έγγραφο της 3ης Οκτωβρίου 1980, ενώ ο νόμος αυτός είχε ήδη δημοσιευθεί από τις 12 Αυγούστου 1980.

3. Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η καθυστερημένη γνωστοποίηση των εν λόγω νόμων συνιστούσε παράβαση του άρθρου 93, παράγραφος 3, της συνθήκης ΕΟΚ και ότι ορισμένες από τις διατάξεις αυτών των νόμων παραβίαζαν τις κοινοτικές διατάξεις, τις σχετικές με την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών, κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, όσον αφορά τους νόμους 49 και 83, με έγγραφο της 19ης Ιουνίου 1981 ορίζοντας προθεσμία τεσσάρων εβδομάδων, όσον δε αφορά το νόμο 47, με έγγραφο της 8ης Οκτωβρίου 1981, ορίζοντας προθεσμία δεκαπέντε ημερών.

Η ιταλική κυβέρνηση απάντησε με τηλέτυπο, στις 13 Οκτωβρίου 1981, όσον αφορά τους νόμους 49 και 83, και στις 30 Οκτωβρίου, όσον αφορά το νόμο 47, αντίστοιχα. Στις απαντήσεις αυτές, η ιταλική κυβέρνηση υποστηρίζει γενικά ότι τα θεσπισθέντα μέτρα είναι σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες. Μόνο όσον αφορά τα άρθρα 9, 10 και 11 του νόμου 83, η ιταλική κυβέρνηση διαβεβαιώνει ότι γι' αυτά θα γίνει παρέμβαση στην περιφερειακή διοίκηση ώστε να αποφευχθεί η παράταση των μέτρων παρέμβασης.

4. Η Επιτροπή, μη κρίνοντας ικανοποιητική την απάντηση της ιταλικής κυβέρνησης, κοινοποίησε, με έγγραφό της της 5ης Φεβρουαρίου 1982, προς την Ιταλική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη, η οποία είχε διατυπωθεί στις 29 Ιανουαρίου 1982, σύμφωνα με το άρθρο 169 της συνθήκης ΕΟΚ, καλώντας την να συμμορφωθεί προς αυτήν εντός δύο μηνών. Στην αιτιολογημένη γνώμη της, η Επιτροπή επισήμαινε λεπτομερώς το ασυμβίβαστο των διαφόρων διατάξεων των εν λόγω νόμων προς τους σχετικούς κοινοτικούς κανονισμούς.

Η ιταλική κυβέρνηση, με έγγραφο της 28ης Απριλίου 1982, απάντησε ότι η Amministrazione dell'agricoltura υπογράμμισε στους περιφερειακούς εκπροσώπους την ανάγκη αναστολής της εφαρμογής των ενισχύσεων και των μέτρων παρέμβασης καλώντας τους να αποφύγουν την παράτασή τους. Ζητήθηκε επίσης από τις περιφερειακές αρχές να προβούν σε ουσιαστική προσαρ-

μογή της γεωργικής νομοθεσίας της Σικελίας προς τους κοινοτικούς κανόνες. Λαμβανομένων, επίσης, υπόψη των υποχρεώσεων που ανέλαβε ρητά η περιφερειακή διοίκηση Σικελίας με υπηρεσιακό σημείωμα της 24ης Μαρτίου 1982 να αναστείλει την έναρξη νέων διαδικασιών εφαρμογής των επίδικων μέτρων και να επανεξετάσει την ισχύουσα νομοθεσία, η ιταλική κυβέρνηση έκρινε ότι είχε συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη γνώμη.

II — Αιτήματα των διαδίκων

1. Με δικόγραφο της 10ης Ιουνίου 1982, που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Ιουνίου 1982, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να κρίνει ότι η Ιταλική Δημοκρατία:

   α) γνωστοποιώντας τα σχέδια των νόμων της περιφέρειας Σικελίας, αριθ. 47 της 27ης Μαΐου 1980, αριθ. 49 της 4ης Ιουνίου 1980, αριθ. 83 της 12ης Αυγούστου 1980, μετά τη θέσπιση αυτών των νόμων·

   6) θεσπίζοντας μέτρα παρεμβάσεως υπέρ της γεωργίας, δηλαδή τα μέτρα που αναφέρει το άρθρο 10 του νόμου 47 της περιφέρειας Σικελίας της 27ης Μαΐου 1980 και τα άρθρα 2, 3, 8, 9, 10, 11, 12, 15 και 17 του νόμου 83 της περιφέρειας Σικελίας της 12ης Αυγούστου 1980,

   παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, αντίστοιχα, από το άρθρο 93, παράγραφος 3, της συνθήκης ΕΟΚ, όσον αφορά την παράβαση που αναφέρεται υπό το στοιχείο α) και από το άρθρο 5 της συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό με τους κανονισμούς ΕΟΚ 2727/75 της 1ης Νοεμβρίου 1975, 337/79 της 5ης Φεβρουαρίου 1979, 516/77 της 14ης Μαρτίου 1977, 1035/72 της 20ής Μαΐου 1972, 1360/78 της 19ης Ιουνίου 1978, όσον αφορά τις παραβάσεις που αναφέρονται υπό το στοιχείο 6)·

2. να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

2. Η *ιταλική κυβέρνηση* ζητεί από το Δικαστήριο, αφού πιστοποιήσει, εφόσον είναι αναγκαίο, ότι έγινε, έστω και καθυστερημένα, η γνωστοποίηση των μέτρων που αφορούσαν ενισχύσεις, να απορρίψει, κατά τα λοιπά, την προσφυγή της Επιτροπής.

III — Έγγραφη διαδικασία

Η έγγραφη διαδικασία διεξάχθηκε κανονικά. Μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Κάλεσε όμως την Επιτροπή να απαντήσει εγγράφως σε ένα ερώτημα, πράγμα που έγινε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

IV — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Α — Επί της παραβάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 3, της συνθήκης

1. Η *Επιτροπή* ισχυρίζεται ότι η γνωστοποίηση των νομοσχεδίων με τα οποία θεσπίζονται ενισχύσεις, μετά την ψήφιση και δημοσίευση των σχετικών νόμων, συνιστά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 93, παράγραφος 3, της συνθήκης ΕΟΚ. Η καθυστέρηση αυτή έγινε, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, εκ συστήματος, δεδομένου ότι επαναλήφθηκε τρεις φορές εντός διαστήματος τεσσάρων μηνών και είχε σαν αποτέλεσμα να βρεθεί η Επιτροπή ενώπιον τετελεσμένου γεγονότος. Η εν λόγω παράβαση καθίσταται ακόμα βαρύτερη λόγω του γεγονότος ότι επαναλήφθηκε στη συνέχεια με τη μη γνωστοποίηση νέου σχεδίου νόμου για την παράταση των ενισχύσεων που δημοσιεύτηκε ως νόμος 97/81. Η Επι-

τροπή θεωρεί ότι, στην προκειμένη περίπτωση, μόνο η επιβολή κυρώσεων εκ μέρους του Δικαστηρίου για την παράνομη συμπεριφορά αποτελεί πρόσφορο μέτρο για την προστασία του κοινοτικού συμφέροντος.

2. Αντίθετα, η *ιταλική κυβέρνηση* υποστηρίζει ότι αυτή η καθυστέρηση της γνωστοποιήσεως αποτελεί εξαιρετική και δευτερεύουσας σημασίας περίπτωση και δεν αποτελεί εκδήλωση συνήθους, επαναλαμβανόμενης και συνεχούς συμπεριφοράς. Η καθής, μολονότι διατηρεί αμφιβολίες ως προς την παράβαση του άρθρου 93, παράγραφος 3, λόγω καθυστερήσεως της γνωστοποιήσεως, επεξηγεί ότι, στην πραγματικότητα, πρόκειται για μια και μοναδική πράξη απλοποίησης, η οποία εγγράφεται στο πλαίσιο διαρρύθμισης του προϋπολογισμού με την ουσιαστική παράταση προϋφιστάμενων διατάξεων, γνωστών και μη αμφισβητηθεισών επί κοινοτικού επιπέδου.

Όσον αφορά τη γνωστοποίηση του σχεδίου του νόμου 97, η ιταλική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι τηρήθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 93 της συνθήκης ΕΟΚ διαδικασία.

Β — Επί του ζητήματος εάν συμβιβάζονται οι θεσπισθέντες νόμοι με τις κοινοτικές διατάξεις που αφορούν τις κοινές οργανώσεις γεωργικών αγορών

1. Η *Επιτροπή* εμμένει στην προσφυγή της ότι οι νόμοι της περιφέρειας της Σικελίας περιλαμβάνουν διατάξεις οι οποίες παραβιάζουν το κοινοτικό σύστημα που αφορά τις κοινές οργανώσεις των γεωργικών αγορών.

Ειδικότερα,

α) Το άρθρο 10 του νόμου 47, με το οποίο παρατείνονται μέτρα τα οποία περιλαμβάνονταν, ήδη, στον περιφερειακό νόμο 22 της 18ης Ιουλίου 1974, θεσπίζει ενίσχυση υπέρ των παραγωγών σκληρού σίτου, που δεν προβλέπεται από τη σχετική με το σκληρό σίτο κοινοτική ρύθμιση (κανονισμός 2727/75, ΕΕ, ειδ. έκδ., 03/013, σ. 158). Δεδομένου ότι η εν λόγω κοινοτική ρύθμιση έχει θεσπιστεί ως πλήρες και διεξοδικό σύστημα το οποίο αποκλείει κάθε συμπληρωματική εξουσία παρέμβασης εκ μέρους των κρατών μελών, με δική τους πρωτοβουλία, στη διαμόρφωση των τιμών επί του επιπέδου της παραγωγής, η περιφερειακή αυτή ενίσχυση αποτελεί αθέμιτο μέτρο παρέμβασης σε τομέα ο οποίος υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη νόθευση του ανταγωνισμού μεταξύ των παραγωγών, τη διακύβευση της αποτελεσματικότητας των κοινοτικών μέτρων παρέμβασης και την εισαγωγή ενός στοιχείου διαταραχής στην εξέλιξη της αγοράς, επί της οποίας βασίζονται οι τεχνικές και πολιτικές αποφάσεις που πρέπει να υιοθετηθούν επί κοινοτικού επιπέδου για τη διαχείριση της οργάνωσης της αγοράς.

6) Τα άρθρα 2 και 3 του νόμου 83, τα οποία αφορούν την παροχή ενισχύσεων για τα επιτραπέζια σταφύλια που παραδίδονται στους συνεταιρισμούς για οινοποίηση, επιδιώκουν στόχους διαμετρικά αντίθετους από εκείνους που επιδιώκονται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς. Πράγματι, ο κοινοτικός νομοθέτης κανονισμός 337/79, ΕΕ, ειδ. εκδ., 03/024, σ. 112) ακολουθούσε μια πολιτική με την οποία επιδιωκόταν η αποθάρρυνση της οινοποίησης των επιτραπέζιων σταφυλιών, ενόψει της κατώτερης ποιότητας των προερχομένων από επιτραπέζια σταφύλια οίνων, ενώ η εν λόγω ενίσχυση ενθαρρύνει την οινοποίησή τους και συνιστά, εν πάση περιπτώσει, αυτόνομο μονόπλευρο μέτρο που έχει υιοθετήσει η Ιταλία σε έναν τομέα ο οποίος διέπεται εξ ολοκλήρου από τους κοινοτικούς μηχανισμούς παρέμβασης.

γ) Επίσης, οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 8 και 9 του ίδιου νόμου ενισχύσεις για τις τομάτες που προορίζονται για μεταποίηση αποτελούν αθέμιτα μέτρα παρέμβασης σε τομέα ο οποίος ανήκει στην αποκλειστική δικαιοδοσία της Κοινότητας. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι αυτές οι ενισχύσεις δεν επιτρέπονται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 516/77 (ΕΕ, ειδ. έκδ., 03/017, σ. 226) έχει, πράγματι, θεσπίσει ένα κοινοτικό σύστημα ενισχύσεων στην παραγωγή για ορισμένα μεταποιημένα προϊόντα, μεταξύ των οποίων αναφέρονται επίσης και προϊόντα με βάση την τομάτα. Το σύστημα αυτό προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις βιομηχανίες μεταποίησης που έχουν συνάψει συμβάσεις οι οποίες εξασφαλίζουν τον ομαλό εφοδιασμό της βιομηχανίας σε μια ελάχιστη τιμή αγοράς από τους παραγωγούς.

δ) Τα άρθρα 10 και 11 του νόμου 83, τα οποία προβλέπουν τη χορήγηση δανείων με ευνοϊκούς όρους στις βιομηχανίες κονσερβοποιίας της Σικελίας, νοθεύουν, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, τις εμπορικές ανταλλαγές σε τομέα που καλύπτεται από το σύστημα της κοινής οργάνωσης της αγοράς, επιδρώντας ταυτόχρονα επί του ανταγωνισμού μεταξύ παραγωγών τοματών και παραγωγών μεταποιημένων προϊόντων, επί των ρευμάτων εφοδιασμού και επί του επιπέδου των τιμών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να ενθαρρύνει, πέραν των κοινοτικών πολιτικών επιλογών, μια γεωργική παραγωγή της οποίας οι τιμές πρέπει να στηρίζονται αποκλειστικά από κοινοτικά μέτρα παρέμβασης.

Επιπλέον, αυτές οι ενισχύσεις προς την περιφέρεια (πρόκειται προφανώς για ενισχύσεις που χορηγούνται μέσω δανείου με ευνοϊκούς όρους) παρεμβάλλονται, κατά την Επιτροπή, στο μηχανισμό καταβολής των κοινοτικών ενισχύσεων, επιτρέποντας στις μεταποιητικές βιομηχανίες της Σικελίας να επιτυγχάνουν τη λήψη κοινοτικών ενισχύσεων πολύ ταχύτερα απ' όσο θα μπορούσαν να το πετύχουν σε ένα μη νοθευμένο από περιφερειακά μέτρα καθεστώς αγοράς.

ε) Το άρθρο 12, το οποίο προβλέπει ενίσχυση προς τους παραγωγούς εσπεριδοειδών, μέλη συνεταιρισμών, και τα άρθρα 15 και 17, που προβλέπουν τη χορήγηση επιδοτήσεων για τα αμύγδαλα, φουντούκια και φυστίκια τα οποία παραδίδονται στους συνεταιρισμούς κτλ. καθώς και προς τις ενώσεις παραγωγών, συνιστούν μέτρα, που διέπουν την οργάνωση του τομέα των οπωροκηπευτικών, διότι νοθεύουν τον ανταγωνισμό.

Η προσφυγή δεν περιλαμβάνει καμιά ιδιαίτερη παρατήρηση όσον αφορά το νόμο 49 της 12ης Αυγούστου 1980.

Περαιτέρω, η Επιτροπή αντικρούει το επιχείρημα της ιταλικής κυβερνήσεως, ότι δηλαδή ορισμένα από αυτά τα μέτρα είναι κοινωνικού χαρακτήρα και αποσκοπούν στην προαγωγή του συνεταιριστικού κινήματος. Ο σκοπός αυτός, αφενός μεν, δεν μπορεί να άρει τον παράνομο χαρακτήρα των ληφθέντων μέτρων, αφετέρου δε, η ενθάρρυνση του αγροτικού συνεταιριστικού κινήματος διέπεται πλήρως και αποκλειστικώς από τις κοινοτικές διατάξεις (πρβλ. τους κανονισμούς 1360/78 (ΕΕ, ειδ. έκδ., 03/021, σ. 159) και 1035/79 (ΕΕ, ειδ. έκδ., 03/007, σ. 250), αποκλείοντας κάθε σχετική μονομερή παρέμβαση των κρατών μελών.

Επιπλέον, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η δήλωση της ιταλικής κυβέρνησης, κατά την οποία για ορισμένα επίδικα μέτρα θα γίνει παρέμβαση στις περιφερειακές αρχές ώστε να αποφευχθεί η παράτασή τους, δεν έχει αξία διότι μόνο η άμεση αναστολή της εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων μπορεί

να θέσει τέλος στη συνέχιση της παράβασης για το μέλλον.

2. Το υπόμνημα αντίκρουσης της *ιταλικής κυβέρνησης* δεν υπεισέρχεται στην ουσιαστική εξέταση των περιφερειακών μέτρων, θεωρώντας ότι, ύστερα από τις διαβεβαιώσεις της περιφέρειας Σικελίας ότι δεν θα εφαρμόσει τα περιλαμβανόμενα στους επίδικους νόμους μέτρα και ότι θα επανεξετάσει το όλο θέμα προκειμένου να προβεί στην προσαρμογή της περιφερειακής ρύθμισης στην κοινοτική νομοθεσία, παρέλκει κάθε περαιτέρω συζήτηση. Επιπλέον, θεωρεί την προσφυγή ως αβάσιμη, ισχυριζόμενη ότι έχει ήδη συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, κατά ακριβή και συγκεκριμένο τρόπο.

Η ιταλική κυβέρνηση δικαιολόγησε το γεγονός ότι δεν έθεσε τέρμα, κατά το παρελθόν, στην παράβαση για την οποία κατηγορείται με τον ισχυρισμό ότι η αιτιολογημένη γνώμη δεν αφορά παρά το μέλλον και δεν περιλαμβάνει τις σχέσεις που έχουν ήδη διαμορφωθεί. Εξάλλου, είναι δύσκολο ή μάλλον αδύνατο να ζητηθεί η επιστροφή των ενισχύσεων που έχουν πράγματι χορηγηθεί. Εν πάση περιπτώσει, η εφαρμογή των επίδικων διατάξεων, κατά το παρελθόν, υπήρξε πολύ περιορισμένης έκτασης.

Όσον αφορά τη δήλωση της Επιτροπής, κατά την οποία η απάντηση της ιταλικής κυβέρνησης στην αιτιολογημένη γνώμη περιλαμβάνει «απλώς μερική υποχρέωση για το μέλλον», η ιταλική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι αυτή είναι ανακριβής καθόσον αγνοεί τόσο τις παρεμβάσεις αυτής της κυβέρνησης στις περιφερειακές αρχές όσο και τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει οι τελευταίες με το προαναφερθέν υπηρεσιακό σημείωμα της 24ης Μαρτίου 1982 (σ. 1606).

Η μη τροποποίηση των διατάξεων των νόμων περί επιχορηγήσεων στερείται σημασίας όσον αφορά την εκπλήρωση εκ μέρους της Ιταλίας των υποχρεώσεών της, δεδομένου ότι η περιφέρεια Σικελίας έχει αναλάβει τη δέσμευση να μην εφαρμόσει τις εν λόγω διατάξεις. Η τυπική τροποποίηση δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο τηρώντας τις ισχύουσες νομοθετικές διαδικασίες.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό της Επιτροπής, κατά τον οποίο ορισμένα από τα αμφισβητούμενα μέτρα παρατάθηκαν από την περιφέρεια Σικελίας με τη θέσπιση του νόμου 97, που ισχύει επί του παρόντος, η ιταλική κυβέρνηση παρατηρεί ότι η αιτιολογημένη γνώμη καθώς και η απάντηση είναι μεταγενέστερες του εν λόγω νόμου, και συνεπώς η υπόμνησή του στερείται νοήματος. Επιπλέον, η ανάληψη της υποχρέωσης από την εν λόγω περιφέρεια να μην εφαρμόσει τα αμφισβητούμενα μέτρα αναφέρεται στις παρεμβάσεις και όχι στα μέτρα, κατά τρόπο ώστε να επεκτείνεται επίσης και στις νομοθετικές διατάξεις που επαναλαμβάνουν τις προηγούμενες, οι οποίες περιέχονται στο νόμο 97.

3. Στην *απάντησή* της η Επιτροπή αναπτύσσει μια επιχειρηματολογία η οποία συνοψίζεται ως εξής:

α) Οι δεσμεύσεις που ανέλαβε η περιφέρεια Σικελίας να αναστείλει «την κίνηση νέων διαδικασιών εφαρμογής» δεν είναι αρκετή για να αποδείξει την κατάργηση της προσαπτόμενης σ' αυτήν παράβασης.

Κατά την Επιτροπή, θα έπρεπε, τουλάχιστον, οι ισχύουσες διατάξεις να μην εφαρμόζονται πλέον άμεσα σ' όλες τις υφιστάμενες ατομικές περιπτώσεις, δηλαδή να μη γίνονται πλέον πληρωμές. Δεδομένου ότι οι επίδικες διατάξεις είτε δεν προβλέπουν καθόλου χρονικά όρια είτε προβλέπουν ένα, λόγω του ότι ο προϋπολογισμός έχει εγκριθεί μόνο για το 1980, είτε ακόμα καλύπτουν μια περίοδο που θα μπορούσε να επεκταθεί μέχρι το 1982, θα ήταν δυνατό να γίνουν νέες πληρωμές οι οποίες θα διέφευγαν από την αναληφθείσα δέσμευση. Δηλαδή, αφενός, θα διέφευγαν η εξέταση και η σύναψη πράξεων χρηματοδότησης που αφορούν τα έτη 1980 και 1981

και, αφετέρου, πολλά από τα εν λόγω μέτρα θα επέτρεπαν ακόμη — εάν δεν είχε ανασταλεί η εφαρμογή τους — τη συνέχιση νέων πράξεων χρηματοδότησης (οι οποίες δεν θα αποτελούσαν, σύμφωνα με το συλλογισμό της Επιτροπής, «νέες διαδικασίες εφαρμογής»).

6) Μόνο η οριστική κατάργηση των εν λόγω διατάξεων θα ήταν δυνατό να επιτρέψει, νομικώς, την άρση της παράβασης ιδίως σε ένα καθεστώς περιφερειακής αυτονομίας. Εφόσον η κατάσταση αυτή δεν τακτοποιείται στο πλαίσιο της εσωτερικής έννομης τάξης του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, εξακολουθεί να υφίσταται μια νομική κατάσταση η οποία έρχεται σε αντίθεση με την κοινοτική ρύθμιση και η οποία μπορεί να διαταράσσει, τουλάχιστον δυνάμει, την ορθή και ακριβή της εφαρμογής. Άλλωστε, συμπεραίνει η Επιτροπή, κατά το διάστημα που διέρρευσε προκειμένου να επιτραπεί στο ενδιαφερόμενο κράτος να προβεί με άνεση στις εσωτερικές διαδικασίες για να συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη γνώμη, δεν προσκομίστηκε κανένα νέο στοιχείο, ικανό να αποδείξει τη βούληση της καθής να συμμορφωθεί προς την κοινοτική ρύθμιση.

4. Στην *απάντησή* της, η ιταλική κυβέρνηση παρατηρεί ότι ποτέ δεν αναγνώρισε ότι τα περιφερειακά μέτρα συνιστούσαν παράβαση. Η παρέμβασή της στις περιφερειακές αρχές δεν είχε άλλο νόημα από το να επιτρέψει την επανεξέταση των αμφισβητούμενων διατάξεων από συμφώνου και αρμονικά με την Επιτροπή. Κατά τη γνώμη της, οι εν λόγω διατάξεις δεν είναι καθόλου ασυμβίβαστες προς τις διατάξεις που διέπουν τις κοινές οργανώσεις των αγορών.

Εξάλλου, η ιταλική κυβέρνηση δεν θεωρεί αναγκαία την τυπική κατάργησή τους, πράγμα που και η ίδια η Επιτροπή αναγνωρίζει δηλώνοντας ότι το ουσιώδες είναι η αναστολή της καταβολής των ενισχύσεων. Από την άποψη αυτή, διευκρινίζει η ιταλική κυβέρνηση, η αναστολή, πράγματι, αφορούσε και τις διαδικασίες που έχουν ήδη κινηθεί λόγω της εξέτασης των σχετικών πράξεων χρηματοδότησης, κατά τρόπο ώστε παρεμποδίστηκε κάθε μεταγενέστερο μέτρο εκκαθάρισης. Δεν αποφασίστηκε καμία πλέον συνεισφορά κατ' εφαρμογή των αμφισβητούμενων διατάξεων, είτε βάσει των επίδικων διατάξεων είτε διατάξεων που προβλέπονται από ενδεχόμενους νόμους περί παρατάσεως των ενισχύσεων. Η δέσμευση που ανέλαβε η περιφέρεια της Σικελίας και τηρήθηκε και τηρείται, έτσι ώστε να μη φαίνεται αναγκαίο, επί του παρόντος, οποιοδήποτε άλλο τυπικό μέτρο.

Περαιτέρω, η ιταλική κυβέρνηση προβαίνει στην κατ' ουσίαν εξέταση του συμβιβαστού των επίδικων μέτρων, επιμένοντας, όμως, ότι η ουσιαστική πλευρά δεν μπορεί να εξεταστεί στο πλαίσιο της εκδικαζόμενης υπόθεσης. Η ιταλική κυβέρνηση, υπογραμμίζοντας τη σκοπιμότητα των θεσπισθέντων μέτρων λόγω του κοινωνικοοικονομικού πλαισίου, (μη εκσυγχρονισμένη ακόμα κατάσταση της ιταλικής γεωργίας, ενθάρρυνση του συνεταιριστικού κινήματος, μικρές δυνατότητες αυτοχρηματοδότησης, αδυναμία πρόσβασης στις συνήθεις αγροτικές πιστώσεις) υποστηρίζει ότι οι επίδικες διατάξεις δεν είναι ασυμβίβαστες προς τις κοινοτικές ρυθμίσεις. Ειδικότερα, διατηρώντας τις εξής παρατηρήσεις:

α) Το άρθρο 10 του νόμου 47 δεν συνιστά νέα ενίσχυση, αλλά απλώς επικυρώνει την προϋπάρχουσα ενίσχυση, η οποία είναι άλλωστε πολύ χαμηλή και χρήσιμη για την ισορροπία της περιφέρειας και που η κατάργησή της δεν θα μπορούσε να γίνει χωρίς διαταραχή.

6) Τα άρθρα 2 και 3 του νόμου 83 αποσκοπούν στην προαγωγή του αγροτικού συνεταιριστικού κινήματος διευκολύνοντας, επίσης, με συνεταιρισμούς παραγωγών, την αποστολή των επιτραπέζιων σταφυλιών προς τη μεταποίηση και, στη συνέχεια, στην απόσταξη, που προβλέπει η κοινοτική νομοθεσία.

γ) Οι ίδιες σκέψεις ισχύουν, επίσης, για τα άρθρα 8 και 9 του ίδιου νόμου 83· το άρθρο 9, ιδίως, προβλέποντας, επίσης, χαμηλή συνεισφορά στα έξοδα διαχείρισης των συνεταιριστικών οργανισμών, αποσκοπεί στη λειτουργία των συνεταιριστικών και μη δομών, με άμεσο τρόπο, του τομέα της αγοράς.

δ) Όσον αφορά τα άρθρα 2, 10 και 11 του νόμου 83, τα περιλαμβανόμενα σ' αυτά μέτρα πρέπει να θεωρηθούν ότι αποβλέπουν στο να γίνουν προσιτά γεωργικά δάνεια και όχι ότι συνιστούν συμπληρωματικές των κοινοτικών μέτρων ρυθμίσεις στον τομέα του οίνου και της τομάτας. Στον κοινοτικό χώρο, οι όροι πρόσβασης στις πιστώσεις διαφέρουν από χώρα σε χώρα και, σύμφωνα με τη γνώμη της ιταλικής κυβέρνησης, επί τη προόψει μιας επί κοινοτικού επιπέδου εναρμόνισης των υφιστάμενων εθνικών συστημάτων ενισχύσεων, είναι αναγκαίο να περιοριστεί η επιβάρυνση με επιτόκια των αγροτών επιχειρηματιών, οι οποίοι, διαφορετικά, δεν μπορούν να προσφύγουν στις πιστώσεις με σύνηθες επιτόκιο, πρακτική η οποία δεν έρχεται σε αντίθεση με τις κοινοτικές ρυθμίσεις.

ε) Ομοίως, η προβλεπόμενη στο άρθρο 12 ενίσχυση αποσκοπεί επίσης στην προαγωγή του συνεταιριστικού κινήματος παρατείνοντας την περιφερειακή ενίσχυση η οποία έχει ήδη προβλεφθεί χωρίς να έχει τεθεί υπό αμφισβήτηση.

στ) Τα άρθρα 15 και 17 παρατείνουν επίσης τις υφιστάμενες ενισχύσεις σε έναν πολύ δευτερεύοντα τομέα, ο οποίος δεν αποτελεί τμήμα μιας κοινής οργάνωσης των αγορών· η εν λόγω ενίσχυση πρέπει μάλλον να θεωρηθεί ως παρέμβαση χάριν της οικολογικής και περιβαλλοντολογικής ισορροπίας παρά ως παρέμβαση οικονομικής φύσεως.

V — Προφορική διαδικασία

Κατά τη συνεδρίαση της 25ης Οκτωβρίου 1983, η κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενη από τον U. Fiumara, avvocato dello Stato και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον G. Campogrande, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συζήτηση της 7ης Δεκεμβρίου 1983.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Ιουνίου 1982, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική

Δημοκρατία, γνωστοποιώντας στην Επιτροπή τα σχέδια των νόμων αριθ. 47 της 27ης Μαΐου 1980, αριθ. 49 της 4ης Ιουνίου 1980 και αριθ. 83 της 12ης Αυγούστου 1980 της περιφέρειας της Σικελίας, μετά από την έκδοσή τους και θεσπίζοντας μέτρα παρέμβασης, περιεχόμενα σε ορισμένα άρθρα των εν λόγω νόμων 47 και 83, στη γεωργία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη.

2 Η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της φάσης της διαδικασίας λόγω παράβασης του άρθρου 169 της συνθήκης ΕΟΚ που προηγείται της ασκήσεως της προσφυγής, απηύθυνε στις 5 Φεβρουαρίου 1982 προς την Ιταλική Δημοκρατία αιτιολογημένη γνώμη στην οποία ανέφερε, αφενός, ότι «η γνωστοποίηση σχεδίων νόμων με τα οποία θεσπίζονται ενισχύσεις μετά τη θέσπιση και δημοσίευση σχετικών νόμων ... αποτελεί παράβαση των διατάξεων του άρθρου 93, παράγραφος 3, της συνθήκης ΕΟΚ» και, αφετέρου, ότι ορισμένες διατάξεις αυτών των περιφερειακών νόμων συνιστούν παραβάσεις των σχετικών με την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών κοινοτικών διατάξεων, και κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση «να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με την αιτιολογημένη γνώμη, εντός προθεσμίας δύο μηνών από της ημέρας κοινοποίησής της».

3 Δεδομένου ότι η ιταλική κυβέρνηση, στην απάντησή της στο έγγραφο της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 1981 είχε δηλώσει ότι για ορισμένα από τα εν λόγω μέτρα παρενέβαινε στην περιφερειακή διοίκηση της Σικελίας, ώστε να αποφευχθεί η παράτασή τους, η Επιτροπή στην αιτιολογημένη της γνώμη παρατηρούσε «ότι μόνο η άμεση αναστολή της εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων είναι ικανή να άρει την παράβαση για το μέλλον. Η δέσμευση να μην παραλείψει καμιά ενέργεια ώστε να αποφευχθεί η μεταγενέστερη παράτασή τους δεν είναι ικανή να εξασφαλίσει, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ότι η Ιταλική Δημοκρατία θα εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη και τις πράξεις των κοινοτικών οργάνων».

4 Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προσάπτει στην Ιταλική Δημοκρατία ότι έχει διαπράξει δύο κατηγορίες παραβάσεων των φερομένων ως παραβιασθεισών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου. Αφενός την παράλειψη έγκαιρης γνωστοποίησης των εν λόγω σχεδίων νόμου, μη γνωστοποιώντας τα παρά μετά τη δημοσίευση των σχετικών νόμων, κατά παράβαση του άρθρου 93, παράγραφος 3, της συνθήκης ΕΟΚ, και αφετέρου, τη θέσπιση, με ορισμένες διατάξεις αυτών των περιφερειακών νόμων, ενισχύσεων κατά παράβαση των κοινοτικών διατάξεων περί κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών. Πρέπει, επομένως, να εξεταστούν οι δυο κατηγορίες των προσαπτόμενων παραβάσεων.

5 Πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά το άρθρο 42 της συνθήκης, οι διατάξεις του άρθρου 93, όπως άλλωστε, όλες οι διατάξεις του κεφαλαίου της συνθήκης του σχετικού με τους κανόνες ανταγωνισμού, δεν εφαρμόζονται «στην παραγωγή και στο εμπόριο των γεωργικών προϊόντων, παρά μόνο κατά το μέτρο που ορίζεται από το Συμβούλιο στο πλαίσιο των διατάξεων» των σχετικών με τη γεωργική πολιτική.

Επί της παραλείψεως έγκαιρης γνωστοποίησης

6 Με το άρθρο 10 του νόμου 47 της περιφέρειας της Σικελίας, της 27ης Μαΐου 1980, και με το νόμο 49 της 4ης Ιουνίου 1980, καθώς και με τα άρθρα 2 έως 3, 8 έως 12 και 17 του νόμου 83, της περιφέρειας Σικελίας, της 12ης Αυγούστου 1980, η Ιταλία παρέτεινε ορισμένα μέτρα τα οποία αφορούσαν ενισχύσεις για το σκληρό σίτο, τα επιτραπέζια σταφύλια, τον οίνο, τις τομάτες, τα εσπεριδοειδή καθώς και τα αμύγδαλα, φουντούκια και φυστίκια.

7 Τα εν λόγω προϊόντα υπάγονται στις κοινές οργανώσεις αγορών, οι οποίες έχουν θεσπιστεί με τους εξής κανονισμούς:

α) τον κανονισμό 2727/75 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών (ΕΕ, ειδ. έκδ., 03/013, σ. 158),

β) τον κανονισμό 337/79 περί κοινής οργανώσεως της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ, ειδ. έκδ., 03/024, σ. 112),

γ) τον κανονισμό 516/77 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών (ΕΕ, ειδ. έκδ., 03/017, σ. 226),

δ) τον κανονισμό 1035/72 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ, ειδ. έκδ., 03/007, σ. 250).

8 Όλοι αυτοί οι κανονισμοί, στα άρθρα 22, 59, 17 και 31, αντίστοιχα, περιλαμβάνουν την ίδια διάταξη, σύμφωνα με την οποία η παράγραφος 3 του άρθρου 93 της συνθήκης, δυνάμει της οποίας η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνεται εγκαίρως περί των σχεδίων που προβλέπουν να θεσπίσουν ή να τροποποιήσουν ενισχύσεις, εφαρμόζεται στην παραγωγή και το εμπόριο των εν λόγω προϊόντων.

9 Ως προς το θέμα αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι και η ίδια η ιταλική κυβέρνηση παραδέχεται ότι πρόκειται περί μέτρων με τα οποία θεσπίζονται ενισχύσεις και ότι τα μέτρα αυτά δεν γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή παρά μόνο μετά τη δημοσίευσή τους. Ισχυρίζεται, πάντως, ότι οι εν λόγω νόμοι πρέπει να θεωρηθούν ως ενιαία πράξη απλοποιήσεως, η οποία εγγράφεται στο πλαίσιο της διαρρύθμισης του προϋπολογισμού με ουσιώδεις προτάσεις προϋφιστάμενων, γνωστών και μη αμφισβητηθεισών επί κοινοτικού επιπέδου διατάξεων.

10 Κανείς από αυτούς τους ισχυρισμούς δεν είναι ικανός να απαλλάξει το ενδιαφερόμενο κράτος από την επιβαλλόμενη από το άρθρο 93, παράγραφος 3, της συνθήκης υποχρέωση έγκαιρης γνωστοποίησης των σχεδίων νόμου με τα οποία θεσπίζονται ενισχύσεις.

11 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη γνωστοποιώντας τα εν λόγω σχέδια νόμου παρά μόνο αφού αυτά ψηφίστηκαν ως νόμοι 47/80, 49/80 και 83/80, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 93, παράγραφος 3, της συνθήκης.

Επί του ζητήματος αν οι ενισχύσεις που θεσπίστηκαν συμβιβάζονται με την κοινοτική ρύθμιση

Επί του παραδεκτού

12 Η ιταλική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το μέρος της προσφυγής που αφορά τη δεύτερη κατηγορία παραβάσεων, πρέπει να απορριφθεί δυνάμει του άρθρου 169, δεύτερη παράγραφος, της συνθήκης, διότι η Επιτροπή στην αιτιολογημένη της γνώμη παρατηρούσε ότι «μόνο η άμεση αναστολή της εφαρμογής των σχετικών διατάξεων είναι ικανή να άρει την παράβαση για το μέλλον». Η ιταλική κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι κατόπιν της παρεμβάσεώς της, οι αρχές της περιφέρειας της Σικελίας ανέστειλαν την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων και, επομένως, η περιεχόμενη στην αιτιολογημένη γνώμη αξίωση, είχε ικανοποιηθεί.

13 Σχετικά με την άποψη αυτή, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, τόσο από τις αιτιολογικές σκέψεις όσο και από το διατακτικό της αιτιολογημένης γνώμης, προκύπτει ότι αυτή αφορούσε όχι απλώς την αναστολή της εφαρμογής, αλλά την οριστική κατάργηση των επίμαχων διατάξεων. Πράγματι, αν και η επικαλουμένη από την ιταλική κυβέρνηση φράση αναφέρεται στο κείμενο της αιτιολογημένης γνώμης,

δεν έχει, εντούτοις, το περιεχόμενο που ισχυρίζεται η καθής. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η φράση αυτή δεν έχει παρεμβληθεί παρά εις απάντηση της προαναφερθείσας πρότασης της ιταλικής κυβέρνησης να παρέμβει στην περιφερειακή διοίκηση προκειμένου να ανασταλεί η εφαρμογή των εν λόγω μέτρων.

14 Κατά συνέπεια, η ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ουσίας

15 Η Επιτροπή θεωρεί ότι ορισμένες διατάξεις των περιφερειακών νόμων 47/80 και 83/80 παραβιάζουν τις κοινοτικές διατάξεις περί κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών. Ειδικότερα, πρόκειται για το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου 47/80 με το οποίο χορηγούνται ενισχύσεις στους παραγωγούς σκληρού σίτου, τα άρθρα 2 και 3 του περιφερειακού νόμου 83/80, με τα οποία χορηγούνται ενισχύσεις για τα επιτραπέζια σταφύλια που παραδίδονται στους συνεταιρισμούς προς οινοποίηση, τα άρθρα 8 και 9 του ίδιου νόμου με τα οποία χορηγούνται ενισχύσεις για τις τομάτες που προορίζονται για μεταποίηση, τα άρθρα 10 και 11 του ίδιου νόμου με τα οποία παρέχονται δάνεια με ευνοϊκούς όρους στις βιομηχανίες κονσερβοποιίας της περιφέρειας, το άρθρο 12 του ίδιου νόμου με το οποίο χορηγούνται ενισχύσεις στους παραγωγούς εσπεριδοειδών, μέλη συνεταιρισμών, και τα άρθρα 15 και 17 του ίδιου νόμου με τα οποία χορηγούνται επιδοτήσεις για την παραγωγή αμυγδάλων, φουντουκιών και φυστικιών που παραδίδονται στους συνεταιρισμούς.

16 Όσον αφορά το θέμα αυτό, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι κοινοτικοί κανονισμοί καλύπτουν κατά τρόπο εξαντλητικό και πλήρη την οργάνωση των αγροτικών αγορών για τα πιο πάνω προϊόντα και τις σχετικές προς αυτά ενισχύσεις, έτσι ώστε τα εν λόγω μέτρα να μη συμβιβάζονται προς τους κοινοτικούς κανονισμούς διότι αντιβαίνουν στους επιδιωκόμενους από τον κοινοτικό νομοθέτη στόχους και είναι ικανά να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό, να διακυβεύσουν την αποτελεσματικότητα των κοινοτικών μέτρων παρέμβασης και να εισαγάγουν ένα στοιχείο διαταραχής στην εξέλιξη της αγοράς.

Επί του κατά πόσον συμβιβάζεται το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου 47/1980 με τον κανονισμό 2727/75

17 Το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου 47/1980 προβλέπει την παράταση καθώς επίσης και, εν μέρει, την αύξηση των ενισχύσεων στην παραγωγή σκληρού

σίτου. Κατά την Επιτροπή, αυτός ο τύπος ενίσχυσης δεν προβλέπεται από τον κανονισμό 2727/75 του Συμβουλίου, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών, ο οποίος έχει θεσπίσει πλήρες και εξαντλητικό σύστημα που αποκλείει κάθε δυνατότητα συμπληρωματικής παρέμβασης εκ μέρους των κρατών μελών στη διαμόρφωση των τιμών επί επιπέδου παραγωγής.

18 Από τις διατάξεις του κανονισμού 2727/75, και κυρίως από το άρθρο 2, προκύπτει ότι ο κανονισμός αυτός προβλέπει σύστημα τιμών καθώς και άλλα μέτρα, που αποβλέπουν στη δημιουργία συστήματος ενιαίων τιμών για τα σιτηρά σ' ολόκληρη την Κοινότητα. Το άρθρο 10 προβλέπει την, υπό ορισμένους όρους, χορήγηση ενίσχυσης ενιαίου ύψους στην παραγωγή σκληρού σίτου σ' ολόκληρη την Κοινότητα. Από το σύστημα αυτό προκύπτει ότι κάθε μέτρο στήριξης πρέπει να αποφασίζεται επί κοινοτικού επιπέδου ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η λειτουργία του με χορηγήσεις συμπληρωματικών πιστώσεων.

19 Κατά συνέπεια, η χορήγηση της εν λόγω εθνικής ενίσχυσης έρχεται σε αντίθεση με την κοινοτική ρύθμιση και είναι ικανή να νοθεύσει το σύστημα που έχει θεσπιστεί με τον κανονισμό 2727/75.

20 Πρέπει, επομένως, να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, χορηγώντας κατ' αποκοπήν ενίσχυση στην παραγωγή σκληρού σίτου, παρέβη υποχρέωση που υπέχει από τη συνθήκη.

Επί του ζητήματος αν συμβιβάζονται τα άρθρα 2 και 3 του περιφερειακού νόμου 83/80 με τον κανονισμό 337/79

21 Το άρθρο 2 του εν λόγω περιφερειακού νόμου προβλέπει την οικονομική συνδρομή της περιφέρειας της Σικελίας για την καταβολή των τόκων των γεωργικών δανείων που συνάπτουν οι συνεταιρισμοί παραγωγών σταφυλιών προκειμένου να χορηγήσουν προκαταβολές στα μέλη των συνεταιρισμών, τα οποία παραδίδουν τα επιτραπέζια σταφύλια τους στις εγκαταστάσεις αυτών των συνεταιρισμών για τη μεταποίηση. Κατά το άρθρο 3 του ίδιου νόμου η αναφερόμενη στο άρθρο 2 προκαταβολή δεν μπορεί να υπολογιστεί παρά στο 80 % τουλάχιστον της ελάχιστης τιμής που ορίζει κατ' έτος η Κοινότητα για τον οίνο που προέρχεται από τη μεταποίηση των επιτραπέζιων σταφυλιών και ο οποίος προορίζεται για απόσταξη.

22 Η Επιτροπή θεωρεί ότι το μέτρο αυτό ενθαρρύνει την οινοποίηση των επιτραπέζιων σταφυλιών και ότι με τον τρόπο αυτό προκύπτουν αποτελέσματα εντελώς αντίθετα προς τους στόχους που επιδιώκονται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς με τον κανονισμό 337/79 του Συμβουλίου. Εν πάση περιπτώσει, πρόκειται για ένα αυτόνομο και μονομερές μέτρο που υιοθέτησε η Ιταλία σε τομέα που διέπεται καθ' ολοκληρία από τους κοινοτικούς μηχανισμούς παρέμβασης.

23 Αντίθετα, η ιταλική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι πρόκειται για μέτρο το οποίο αποσκοπεί στην προαγωγή του συνεταιριστικού αγροτικού κινήματος, και το οποίο διευκολύνει επίσης την αποστολή των επιτραπέζιων σταφυλιών προς τη μεταποίηση και, στη συνέχεια, στην απόσταξη που προβλέπει ο κοινοτικός κανονισμός.

24 Τα επιχειρήματα αυτά της ιταλικής κυβέρνησης δεν μπορούν να γίνουν δεκτά. Πράγματι, από το άρθρο 2, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 3, του εν λόγω περιφερειακού νόμου προκύπτει ότι ο περιφερειακός νομοθέτης εννοεί ως μεταποίηση των επιτραπέζιων σταφυλιών την οινοποίηση και όχι την απόσταξη η οποία δεν αποτελεί παρά μεταγενέστερο στάδιο της οινοποίησης.

25 Όπως προκύπτει, ιδίως από τις αιτιολογικές σκέψεις 20 και 26 του κανονισμού 337/79, η Κοινότητα επιδιώκει τον περιορισμό των ποικιλιών των αμπέλων που προορίζονται για την παρασκευή επιτραπέζιων οίνων καθώς επίσης και την παρασκευή των τελευταίων διότι η ποιότητά τους θεωρείται κατώτερη. Κάτω από αυτό το πρίσμα, η ένατη αιτιολογική σκέψη αυτού του κανονισμού προβλέπει, επίσης, την απόσταξη αυτών των οίνων την οποία ο ίδιος ο κανονισμός χαρακτηρίζει ως προληπτική, «σε τιμή αγοράς, η οποία να μην ενθαρρύνει την παραγωγή οίνων κατώτερης ποιότητας».

26 Για το σκοπό αυτό, το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού αποκλείει κάθε μέτρο παρέμβασης για τους επιτραπέζιους οίνους, εκτός ορισμένων εξαιρέσεων, οι οποίες προβλέπονται από τον ίδιο τον κανονισμό και οι οποίες δεν ισχύουν στην προκειμένη περίπτωση. Το άρθρο 15, με το οποίο προβλέπεται η εφαρμογή των διατάξεων που καθορίζουν τους όρους απόσταξης επιτραπέζιων οίνων, προσθέτει, στην παράγραφο 2, στοιχείο 6), ότι οι όροι αυτοί «δεν πρέπει να ενθαρρύνουν την παραγωγή οίνου κατώτερης ποιότητας».

27 Επιπλέον, ο τίτλος ΙΙΙ θεσπίζει κανόνες περί της παραγωγής και του ελέγχου της ανάπτυξης των φυτειών, το ουσιώδες χαρακτηριστικό των οποίων είναι η απαγόρευση καλλιέργειας ποικιλιών αμπέλου τις οποίες δεν επιτρέπει η Κοινότητα (άρθρα 29, 30 κλπ).

28 Το άρθρο 57 προβλέπει ότι στο μέτρο που ανακύπτει η ανάγκη λήψης μέτρων παρέμβασης για τη στήριξη της αγοράς των επιτραπέζιων οίνων, το Συμβούλιο μπορεί να λαμβάνει τέτοια μέτρα.

29 Η ανάλυση των κοινοτικών κανόνων που προηγήθηκε, επιτρέπει αφενός να συναχθεί ο πλήρης και εξαντλητικός διεξοδικός τους χαρακτήρας και, αφετέρου, να προσδιοριστούν οι στόχοι της σχετικής με τις παρεμβάσεις σ' αυτόν τον τομέα κοινοτικής ρύθμισης.

30 Με τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3 του εν λόγω περιφερειακού νόμου επιδιώκεται, συνεπώς, στόχος ο οποίος δεν συμβιβάζεται με τους πιο πάνω περιγραφόμενους στόχους της κοινοτικής ρύθμισης που ισχύει εν προκειμένω. Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη υποχρέωση που υπέχει από τη συνθήκη.

Επί του ζητήματος αν συμβιβάζονται τα άρθρα 8 και 9 του νόμου 83/80 με τον κανονισμό 516/77

31 Τα άρθρα 8 και 9 του ίδιου περιφερειακού νόμου 83/80 προβλέπουν τη χορήγηση ενισχύσεων στους συνεταιρισμένους παραγωγούς τοματών καθώς και στους συνεταιρισμούς παραγωγών που επιδιώκουν την προαγωγή της μεταποίησης των τοματών από τις βιομηχανίες κονσερβοποιίας. Ως προς το θέμα αυτό, η Επιτροπή προβάλλει την ίδια αιτίαση που είχε προβάλει και πιο πάνω, ότι δηλαδή πρόκειται για κρατική παρέμβαση σε τομέα ο οποίος διέπεται εξ ολοκλήρου από την κοινή οργάνωση των αγορών, ιδίως από τον κανονισμό 516/77.

32 Η ιταλική κυβέρνηση, μολονότι αναγνωρίζει ότι πρόκειται για ενισχύσεις, ισχυρίζεται ότι με τα μέτρα αυτά αποσκοπείται η προαγωγή του συνεταιριστικού κινήματος χωρίς άμεση παρέμβαση στον τομέα της αγοράς που διέπεται από τα κοινοτικά μέτρα.

33 Πρέπει να σημειωθεί ότι τα άρθρα 3α έως 3γ του κανονισμού 1152/78 του Συμβουλίου (ΕΕ, ειδ. έκδ., 03/021, σ. 94) θεσπίζουν πλήρες κοινοτικό σύστημα στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά, μεταξύ των οποίων αναφέρονται επίσης και οι τομάτες, με το οποίο επιδιώκεται η σταθεροποίηση της κοινοτικής αγοράς χάρις σε ένα κοινοτικό σύστημα τιμών και ενισχύσεων κατ' αποκλεισμό άλλων ενισχύσεων χορηγούμενων από τα κράτη μέλη.

34 Ο τρόπος εφαρμογής των εν λόγω άρθρων καθορίζεται από το άρθρο 20 του ίδιου κανονισμού το οποίο προβλέπει την παρέμβαση των κοινοτικών οργάνων.

35 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι εν λόγω ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλική Δημοκρατία είναι ασυμβίβαστες προς την ισχύουσα κοινοτική ρύθμιση και ότι, επομένως, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη υποχρέωση που υπέχει από τη συνθήκη.

Επί του ζητήματος αν συμβιβάζονται τα άρθρα 10 και 11 του ίδιου περιφερειακού νόμου 83/80 με τον κανονισμό 516/77

36 Τα άρθρα 10 και 11 του περιφερειακού νόμου προβλέπουν τη χορήγηση δανείων με ευνοϊκό επιτόκιο στις βιομηχανίες κονσερβοποιίας που έχουν ιδρυθεί στην περιφέρεια Σικελίας και οι οποίες αναλαμβάνουν την υποχρέωση να καταβάλλουν στους παραγωγούς την τιμή αγοράς των τοματών Σικελίας εντός πέντε ημερών από την παράδοση του προϊόντος. Κατά την Επιτροπή, το μέτρο αυτό νοθεύει τις εμπορικές ανταλλαγές και έχει ως αποτέλεσμα να ενθαρρύνει μια γεωργική παραγωγή καθ' υπέρβαση των κοινοτικών πολιτικών επιλογών. Επιπλέον, οι ενισχύσεις αυτές επιτρέπουν στις μεταποιητικές βιομηχανίες της Σικελίας να επιτυγχάνουν την καταβολή των κοινοτικών ενισχύσεων πολύ ταχύτερα από όσο θα μπορούσαν να το πετύχουν δυνάμει του άρθρου 3 6, παράγραφος 5, του κανονισμού 516/77, ο οποίος εξαρτά την καταβολή της ενίσχυσης από την πιστοποίηση ότι έχει καταβληθεί στους παραγωγούς η ελάχιστη τιμή. Κατ' αυτό τον τρόπο, οι εν λόγω ενισχύσεις επιτρέπουν, κατά την Επιτροπή, να επισπεύδεται το χρονικό σημείο κατά το οποίο οι ενδιαφερόμενοι δικαιούνται να προβάλουν το δικαίωμά τους επί της ενισχύσεως.

37 Κατά την ιταλική κυβέρνηση το μέτρο αυτό αποβλέπει στο να διευκολύνει να γίνουν προσιτά γεωργικά δάνεια και δεν εμφανίζεται ως ενίσχυση συμπληρωματική των κοινοτικών μέτρων.

38 Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα της Επιτροπής, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε, ούτε στα υπομνήματα που κατέθεσε στο Δικαστήριο ούτε κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, τους λόγους για τους οποίους η καταβολή στους παραγωγούς της τιμής αγοράς των τοματών, εντός πέντε ημερών από της παράδοσης του προϊόντος, αποτελεί μέτρο το οποίο μπορεί να νοθεύσει τις εμπορικές ανταλλαγές και να ενθαρρύνει τη γεωργική παραγωγή των τοματών.

39 Όσον αφορά το δεύτερο επιχείρημα της Επιτροπής, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 36, παράγραφος 5, του κανονισμού 516/77 θέτει τρεις όρους για την καταβολή της κοινοτικής ενίσχυσης στους ενδιαφερόμενους:

α) να έχει καταβληθεί η ελάχιστη τιμή στους παραγωγούς,

β) τα προϊόντα να έχουν μεταποιηθεί, και

γ) τα προερχόμενα από μεταποίηση προϊόντα να είναι σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες ποιότητας.

Ενόψει αυτών των απαιτούμενων τριών όρων, η Επιτροπή δεν εξηγεί πώς είναι δυνατό ένας και μόνος από αυτούς, δηλαδή η διαπίστωση της καταβολής των ελάχιστων τιμών, να παρέχει στην ενδιαφερόμενη βιομηχανία κονσερβοποιίας το δικαίωμα να λάβει την κοινοτική ενίσχυση.

40 Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα αυτά της Επιτροπής δεν είναι δυνατό να γίνουν δεκτά. Ο λόγος, επομένως, αυτός της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

Επί του ζητήματος αν συμβιβάζεται το άρθρο 12 του ίδιου περιφερειακού νόμου με τον κανονισμό 1035/72

41 Με το εν λόγω άρθρο, η περιφέρεια της Σικελίας χορηγεί στους παραγωγούς εσπεριδοειδών, μέλη συνεταιρισμών, και στις ενώσεις παραγωγών, επιδοτήσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του περιφερειακού νόμου 24 της 3ης Ιουνίου 1975, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα. Κατά την Επιτροπή, πρόκειται για ενίσχυση που έρχεται σε αντίθεση με την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών, την οποία έχει θεσπίσει ο κανονισμός 1035/72.

42 Στην αντίκρουσή της η ιταλική κυβέρνηση θεωρεί ότι πρόκειται για μέτρο που αποσκοπεί στην προαγωγή του συνεταιριστικού κινήματος.

43 Πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε — ούτε καν κατέθεσε το πλήρες κείμενο των διατάξεων στις οποίες αναφέρεται το επίμαχο άρθρο — σε τι συνίστανται οι επιδοτήσεις που προβλέπει αυτό το άρθρο και γιατί είναι ισοδύναμες προς ενισχύσεις. Επιπλέον, δεν διευκρινίζει επίσης τις διατάξεις του κανονισμού 1035/72 με τις οποίες δεν συμβιβάζεται το επίμαχο άρθρο.

44 Ανεξάρτητα, επομένως, από την απάντηση, εξίσου λακωνική, της ιταλικής κυβέρνησης, δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτός αυτός ο λόγος της προσφυγής.

Επί του ζητήματος αν συμβιβάζονται τα άρθρα 15 και 17 του περιφερειακού νόμου 83/80 με τον κανονισμό 1035/72

45 Ο διατάξεις των άρθρων αυτών προβλέπουν τη διάθεση ορισμένων ποσών για τα αμύγδαλα, φουντούκια και φυστίκια. Η Επιτροπή διατείνεται ότι πρόκειται για ενισχύσεις προς τους συνεταιρισμούς και τις ενώσεις τους, οι οποίες επιδιώκουν τις διαρθρωτικές βελτιώσεις της παραγωγής αυτών των προϊόντων και ότι το μέτρο αυτό είναι ασυμβίβαστο προς τον κανονισμό 1035/72.

46 Αντίθετα, η ιταλική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, αφενός μεν, πρόκειται για συντηρητικά μέτρα, τα οποία έχουν ληφθεί για πολύ περιορισμένες καλλιέργειες, οι οποίες απειλούνται με αφανισμό καθώς και για την οικολογική και περιβαντολογική ισορροπία και, αφετέρου, τα μέτρα αυτά αφορούν τομέα που δεν φαίνεται να ανήκει σε κοινή οργάνωση αγορών.

47 Πρώτα απ' όλα, όσον αφορά αυτόν τον τελευταίο ισχυρισμό, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα εν λόγω προϊόντα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1035/82, όπως προκύπτει από το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού σε συνδυασμό με τις κλάσεις 08.05 Α, Β και Δ του κοινού δασμολογίου (ΚΔ).

48 Πρέπει, όμως, να σημειωθεί ότι η Επιτροπή, γι' αυτόν επίσης το λόγο, δεν διευκρίνισε τη φύση της διάθεσης αυτού του ποσού ως ενίσχυσης στους συνεταιρισμούς. Δεν απέδειξε, επίσης, με ποια διάταξη του ανωτέρω κανονισμού είναι ασυμβίβαστη αυτή η διάθεση, δεδομένου ότι το άρθρο 14 του ίδιου κανονισμού

επιτρέπει, υπό ορισμένους όρους, τη χορήγηση ενισχύσεων στους οργανισμούς παραγωγών.

49 Επομένως, αυτός ο λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

50 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

51 Το Δικαστήριο, όμως, δυνάμει της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, μπορεί να συμψηφίσει τα έξοδα, ολικώς ή μερικώς σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων.

52 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε μερικώς συντρέχει περίπτωση συμψηφισμού των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνει και αποφασίζει:

1) **Η ιταλική κυβέρνηση, γνωστοποιώντας στην Επιτροπή τα σχέδια των νόμων 47/80 (άρθρο 10), 49/80 και 83/80 (άρθρα 2 έως 3, 8 έως 12, 15 και 17) της περιφέρειας της Σικελίας μετά από τη θέσπιση των εν λόγω νόμων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη.**

2) **Η Ιταλική Δημοκρατία, λόγω της θεσπίσεως από την περιφέρεια της Σικελίας των μέτρων που προβλέπουν το άρθρο 10 του περιφερειακού νόμου 47/80 και τα άρθρα 2, 3, 8 και 9 του περιφερειακού νόμου 83/80, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη.**

3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Mertens de Wilmars Koopmans Galmot

Mackenzie Stuart Bosco Everling Κακούρης

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Μαρτίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PIETER VERLOREN VAN THEMAAT ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1983 [1]

Κύριε πρόεδρε
Κύριοι δικαστές,

1. Εισαγωγή

1.1. Η προσφυγή

Η Επιτροπή, με την προσφυγή που κατέθεσε στις 10 Ιουνίου 1982 (υπόθεση 169/82) ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρισθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία,

α) γνωστοποιώντας τα σχέδια των νόμων αριθ. 47 της 29ης Μαΐου 1980, αριθ. 49 της 4ης Ιουνίου 1980 και αριθ. 83 της 12ης Αυγούστου 1980, μετά τη θέσπιση των σχετικών νόμων·

6) θεσπίζοντας μέτρα παρέμβασης υπέρ της γεωργίας, δηλαδή τα μέτρα που ορίζουν το άρθρο 10 του προαναφερθέντος νόμου 47 και τα άρθρα 2, 3, 8, 9, 10, 11, 12, 15 και 17 του προαναφερθέντος νόμου 83

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό με τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75, 337/79, 516/77, 1035/72 και 1360/78.

1 — Μετάφραση από τα ολλανδικά.